

בע"א (רמת-גן) 31928-09-13 - אורית שגב ואח' נ' עיריית רמת גן

בע"א (רמת-גן) 31928-09-13 - אורית שגב ואח' נ' עיריית רמת גן/שלום רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 31928-09-13

1. אורית שגב

2. אבי נחשון

נגד

עיריית רמת גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[06.10.2013]

כב' השופט יעקב שקד

החלטה

1. בפני בקשה להסבת דו"ח אשר ניתן ביחס לביצוע עבירת חניה מיום 25.10.99 משמה של המבקשת 1 לשמו של המבקש 2.

בבקשה נטען כי החל משנת 1998 נהג ברכב המבקש 2 בלבד וכי המבקשת 1 (בתו) העבירה לו את הרכב, ללא תשלום וללא העברת בעלות, לצרכי עבודתו, וללא תמורה.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה.

3. לאחר עיון בטענות הצדדים, סבורני כי דין הבקשה להידחות.

4. העבירה נשוא הבקשה הינה עבירה מסוג ברירת משפט עליה חל סעיף 229 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982:

"229. (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט";

6. בהקשר זה ראוי להפנות לדבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 4557/08 בן זכאי משה נ' מדינת ישראל (3.11.08), לפיהם:

"משקיבל המבקש דו"ח תעבורה הרשום על שמו, בגין עבירה אשר לטענתו לא בוצעה על ידו, היה עליו לפעול לאלתר במסגרת סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, ביטול הדו"ח או הסבתו לאדם אחר. המבקש נמנע מלעשות כן ורק ביום 6.3.07 - מעל לשנתיים מעת ביצוע העבירה וזמן רב לאחר שנודע למבקש על קיומו של הדו"ח, פנה בבקשה לביטול. בנסיבות אלו, וחרף טענותיו האחרות של המבקש, צדק בית המשפט לתעבורה משדחה את הבקשה להישפט, על פי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, בשל האיחור הבלתי סביר שבהגשתה".

7. אין ספק שהמבקשת 1 ידעה אודות הדוח מזה שנים רבות, ולכל הפחות, מהשנים 2007 - 2008, אז ניהלה תכתובת עם המשיבה בקשר לדוח (ראה נספח א' לתגובה).

גם מהתצהיר שצורף לתגובה (ראה נספח א' לתצהיר) עולה כי הדוח הומצא כדין למבקשת 1, עוד שנת 2000, מה גם שהיא כלל לא טוענת בתצהירה שלא קיבלה אותו בזמן אמת.

מעבר לכך, אין בתצהיר המבקשת 1 כל הסבר לאיחור הממושך או בקשה להארכת המועד להגשת הבקשה.

8. לאור הטעמים כאמור ומשהוגשה באיחור של שנים רבות, הבקשה נדחית. המבקשים יחד ולחוד ישלמו למשיבה הוצאות הבקשה בסך 300 ₪ בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל. ניתנה היום, ב' חשון תשע"ד, 06 אוקטובר 2013, בהעדר הצדדים.